

بهینه‌سازی تخصیص آب بین محصولات مختلف در شرایط تنفس آبی در شبکه آبیاری دشت قزوین

مهدی محمدخانی^۱ - محمد کریمی^{۲*} - افشن گمرکچی^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۰۵/۲۵

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۰۱/۲۳

چکیده

توزیع آب در شرایط تنفس آبی می‌باشد بصورتی بین محصولات کشت شده در شبکه آبیاری انجام گیرد که ضمن کاهش اثرات تنفس، بیشترین درآمد خالص شبکه نیز بدست آید. بدین منظور، دستیابی به سه فاکتور ضریب حساسیت به کم آبی، مقدار عملکرد محصول و سود حاصل از تولید محصول ضروری است. در شرایط اعمال تنفس آبی دریک شبکه آبیاری تعدای از محصولات با توجه به میزان عملکرد و حساسیت به تنفس آبی و فاکتور نهائی اقتصادی شبکه (کسب سود خالص بیشتر) از نظر تامین آب در اولویت اول قرار گرفته و بعضی دیگر در اولویت‌های بعدی قرار خواهند گرفت. این تحقیق در شبکه آبیاری قزوین با هدف بهینه‌سازی تخصیص آب بین محصولات مختلف در شرایط تنفس آبی انجام شد. شرایط موجود شبکه، شرایط موجود بهینه شده در شبکه و شرایط ۲۰ درصد و ۴۰ درصد تنفس به ترتیب تحت عنوان گزینه‌های ۱، ۲، ۳، ۴، ۵ از نظر اقتصادی مقایسه گردید. برای تعیین شرایط بهینه از نرم افزار LINGO8 استفاده گردید. در تحقیق حاضر با استفاده ازتابع آب تولید از یک سو و سود حاصل از تولید محصول زراعی، الوبتندی تخصیص آب در محصولات کشت شده براساس ضریب بهره‌وری آب مشخص گردید. بر اساس این فاکتور سیب، گوجه‌فرنگی، انگور و سبب زمینی در اولویت‌های اول تامین آب و نخود، ذرت دانه‌ای و چندرقدن در اولویت‌های آخر قرار گرفته‌اند. بیشترین ضریب بهره وری اقتصادی آب در سبب زمینی و گوجه‌فرنگی و کمترین مقدار در چندرقدن و ذرت دانه‌ای مشاهده شد.

واژه‌های کلیدی: تابع تولید، توزیع آب، شبکه آبیاری قزوین، شرایط بهینه، کم آبی

مقدمه

که در دوره‌های حساس گیاه، لازم است حداقل ۷۵ الی ۸۰ درصد نیاز گیاه تامین شود و در صورت تامین دو سوم کل نیاز عملکرد محصول در حدود ۹۰ الی ۹۵ درصد و با تامین ۵۰ درصد آب مورد نیاز عملکرد محصول در حدود ۸۷ درصد خواهد بود. ردی و کومار (۹) از روش PSO (روش فرا کاوشی و هوشمند) جهت بهره برداری بهینه از مخزن سد مالابابها در هند استفاده کردند. تابع هدف آنها در این تحقیق بیشینه کردن درآمد ناخالص چندین محصول زراعی (با در نظر گرفتن وجود تنفس و کم آبیاری) بود که در آن هزینه ها وارد نگردید. نتایج به دست آمده نشان داد که روش PSO یک شیوه مناسب برای حل چند منظوره مسائل هیدرولوژی و منابع آب می‌باشد. دای و لی (۲) از یک مدل برنامه ریزی تصادفی چند مرحله‌ای برای تخصیص آب برای تعیین الگوی کشت بهینه در شرایط عدم حتمیت در حوضه رودخانه ژانگ ونگ استفاده کرده و با استفاده از ستاریوهای متفاوت عدم حتمیت میزان تخصیص آب و الگوی کشت را به دست آورده اند. کیافر و همکاران (۶) با استفاده از الگوریتم ژنتیک، بهینه سازی تخصیص آب در شبکه آبیاری و زهکشی صوفی چای را بررسی کردند. نتایج حاصل از این تحقیق حاکی از آن است که اختلاف مقدار

با توجه به محدودیت منابع آب، افزایش نیازهای آبی و وقوع خشکسالی‌های متناوب، صرفه جوئی در مصرف آب و استفاده کارآمد از آن امری لازم و ضروری است. استفاده از تکنیک‌های مناسب جهت بهینه سازی تخصیص آب به محصولات مختلف کشت شده در هر دشت، در این خصوص میتواند راهگشا باشد. تحقیقات متعددی در ارتباط با این موضوع در داخل و خارج از کشور انجام شده که به چند مورد از آنها اشاره می‌شود. وارل (۱۰) عملکرد گیاهان را در شرایط کم آبیاری با در نظر گرفتن بارندگی بر روی محصول ذرت با هدف حداکثر سازی عملکرد محصول مورد ارزیابی قرار داد. نتایج نشان داد

۱- دانشجوی کارشناس ارشد دانشگاه علوم تحقیقات تهران
۲- ۳- اعضای هیات علمی (مریان پژوهشی) بخش تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان خراسان رضوی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، مشهد، ایران
(*)- نویسنده مسئول: (Email: karimi.irri@gmail.com)
DOI: 10.22067/jsw.v31i1.48682

۳۰۵۵ ریال بر مترمکعب برآورده است. بیشترین سطح زیر کشت در دوره های آبی خشک و تر مربوط به محصول گندم و بتربیت معادل ۱۹۳۵ و ۲۳۵۹۹ هکتار تعیین شد. در شرایط خشکسالی می توان با مدیریت الگوی کشت، مقدار شاخص بهره وری کلی شبکه آبیاری را به ۱۲۶۶۵ ریال بر مترمکعب افزایش داد. همایونی فر و رستگاری پور (۴) تخصیص آب سد لایان بین محصولات کشاورزی را در شرایط عدم حتمیت مورد مطالعه قرار دادند. نتایج نشان داد که با کاربرد برنامه ریزی فازی بازه ای در بهترین حالت (یعنی رخ دادن سطح جریان زیاد) به میزان ۶۳ درصد، ۴۹ درصد و ۳۳ درصد از آب مورد نیاز محصولات جو، صیفی جات، سبزیجات و ذرت علوفه ای تأمین می شود، اما میزان تخصیص نهایی آب محصول گندم به طور دقیق مشخص نیست.

در موقع بروز تنش آبی در سطح شبکه آبیاری دشت قزوین تخصیص آب صرفا بر اساس سطوح کشت و بدون توجه به نوع محصولات کشت شده، واکنش محصولات به کم آبی و میزان عملکرد آنها انجام می گیرد. این تحقیق با هدف بهینه سازی تخصیص آب بین محصولات مختلف در شرایط تنش آبی در شبکه آبیاری قزوین انجام شد.

مواد و روش‌ها

محدوده شبکه آبیاری دشت قزوین در استان قزوین در فاصله ۱۵۰ کیلومتری غرب شهر تهران بین $۳۶^{\circ}۲۰'$ عرض شمالی و $۴۹^{\circ}۴۰'$ طول شرقی و $۳۶^{\circ}۰۰'$ عرض شمالی و $۵۰^{\circ}۳۵'$ طول شرقی واقع شده است. داده‌ها و اطلاعات مربوط به شبکه آبیاری در سال زراعی ۱۳۸۸ إلى ۱۳۸۹ مبنای کار این تحقیق قرار گرفت. با توجه به شیوه بهره‌برداری از شبکه به طور متوسط راندمان انتقال در کانال‌های فرعی و اصلی ۸۰ درصد و با توجه به سیستم آبیاری موجود در سطح شبکه راندمان کاربرد آب ۴۵ درصد بود.

آب تخصیص یافته واقعی و مقدار بهینه در مناطق مختلف به طور متوسط برابر ۲/۱ میلیون مترمکعب است. همچنین میانگین سطح کل زیر کشت حاصل از مقادیر واقعی سه درصد بیشتر از سطح کشت حاصل از مقادیر پیش بینی منابع آب است. برمنای سطح زیر کشت بهینه، مقدار سود حاصله از فروش محصولات در منطقه نوسان داشته و روند خاصی را نشان نمی دهد. ریبعی و همکاران (۸) در تحقیقی تخصیص بهینه همزمان آب و زمین در شرایط کمبود منابع آب را با استفاده از روابط بیلان آب در خاک بررسی نمودند. در این پژوهش با ارائه یک مدل، الگوی بهینه کشت تعیین گردید. نتایج ارزیابی حساسیت مدل نشان داد که با افزایش قیمت آب بها به میزان ۶۰ درصد، الگوی کشت تغییر می کند، بدین گونه که مدل در این حالت بیشترین سطح را در فصل دوم کشت به ذرت علوفه ای با سطح $۳/۵۴$ هکتار و آبیاری کامل اختصاص می دهد و با کاهش آب مصرفی مدل از میزان سطح گندم کاسته و میزان کم آبیاری در این حالت به میزان $۲۰/۳۲$ درصد افزایش پیدا می کند. خاشعی سیوکی و همکاران (۵) با استفاده از تکنیک بهینه سازی، تخصیص آب به محصولات مختلف را در دشت نیشابور بررسی کردند. نتایج این تحقیق نشان داد که می توان با کاهش ۳۰ درصدی سطح زیر کشت اغلب محصولات بهاره و افزایش ۳۰ درصدی سطح زیر کشت گندم و جو و کلزا بیشترین درآمد را از آب استحصالی از آبخوان کسب نمود. در بین محصولات بهاره ذرت و گوجه فرنگی نسبت به دیگر محصولات بهاره بیشترین سهم را در افزایش سطح داشت. نتایج همچنین نشان داد که با افزایش $۲۰/۵۹۱$ هکتار به محصولات پاییزه و کاهش $۱۰/۹۷۰$ هکتار از محصولات بهاره می توان ۷۵۰ هزار ریال بطور متوسط در هر هکتار درآمد بیشتری بدست آورد. منتظر و لطفی (۷) تحقیقی با هدف توسعه یک مدل برنامه ریزی غیر خطی به منظور تعیین الگوی بهینه کشت و تخصیص آب در شبکه آبیاری قزوین انجام دادند. نتایج نشان داد که در بین محصولات، پیاز بیشترین مقدار شاخص بهره‌وری اقتصادی و یونجه کمترین مقدار این شاخص را دارا بوده است. در شرایط خشکسالی مقدار این شاخص برای این دو محصول بتربیت $۷۵/۶۹$ و

جدول ۱- سطح کشت محصولات شبکه آبیاری دشت قزوین

Table 1- Planting pattern of field and horticulture crops in Qazvin irrigation network

محصول crop	سطح (هکتار) Cultivated area	محصول crop	سطح (هکتار) Cultivated area
wheat	20315.5	potatoes	50
Grain corn	226	forage corn	1060
Sugar beet	616.7	beans	267
lentil	2178.2	barely	1977.3
peas	141.5	grapes	40
tomatoes	1081	apple	299.9
گوجه فرنگی			
یونجه	2524.55		

F: قسمتی از روز که آسمان ابری باشد (ابنای روز) که براساس در صد ساعت آفتابی و میزان تشушع ماوراء زمین که از اطلاعات یستگاه سینوپتیک قزوین اخذ گردیده محاسبه گردیده است. yo سرعت تولید ماده خشک ناخالص از یک گیاه مبنا برای موقعیت مشخص در یک روز کاملاً ابری (برحسب کیلوگرم در هکتار در روز) و yc سرعت تولید ماده خشک ناخالص از یک گیاه ناخالص از یک گیاه مبنا برای موقعیت مشخص شده در یک روز صاف (بدون ابر) (بر حسب کیلوگرم در هکتار در روز) می‌باشد. ym سرعت تولید ماده خشک ناخالص که می‌تواند از سرعت فرضی تولید گیاه مبنا (۲۰ کیلوگرم در هکتار در ساعت) بیشتر یا کمتر باشد این سرعت بر حسب کیلوگرم در هکتار در ساعت بیان می‌شود. در جدول ۲، ym ، CL ، CN ، CH ، G : به ترتیب طول دوره رشد گیاه (روز)، ضریب مربوط به قسمت برداشت شده، ضریب تصحیح تولید ماده خشک خالص و ضریب مربوط به وضعیت توسعه محصول (نشریه FAO33) می‌باشند (جدول ۳).

در جدول ۲ محصولات گروه خنک ۱ عبارتند از: یونجه، لوبیا، کلم، نخود، سیب زمینی، گوجه فرنگی، چغندر قند، گندم، محصولات گروه گرم ۱ عبارتند از: یونجه، مرکبات، پنبه، بادام زمینی، فلفل، برنج، گلنگ، سویا، آفتابگردان، تنباق، گوجه فرنگی، محصولات گروه خنک ۲ عبارتند از: بعضی از ارقام ذرت و سورگوم و محصولات گروه گرم ۲ عبارتند از: ذرت، سورگوم و نیشکر.

تابع عملکرد

تابع عملکرد محصولات زراعی در دوره های مختلف رشد رابطه خطی با میزان نیاز آبی محصول داشته و در کل دوره این رابطه بصورت غیر خطی بوده و بشكل زیر تعریف گردیده است:

$$\frac{Ym}{Ya} = \prod_{i=1}^n \left[1 - KYi \left(1 - \frac{ETa}{ETm} \right) \right] \quad (3)$$

Ya: مقدار عملکرد پتانسیل محصول، Ym: مقدار عملکرد واقعی محصول، ETa: تبخیر و تعرق واقعی، ETm: تبخیر و تعرق پتانسیل

میزان آب ورودی به شبکه از سد طالقان در سال مبنا ۸/۲۷۴ میلیون متر مکعب بود که با توجه به راندمان های موجود در شبکه نسبت به نیاز خالص آبی شبکه (۱۰۹/۷۹۸ میلیون متر مکعب) مقدار کاهش ۱۰ درصد مشاهده گردید. وسعت اراضی تحت آبخور در سال زراعی ۱۳۸۸ الی ۱۳۸۹ معادل ۴۸۳۷۵ هکتار با احتساب آیش بود. الگوی کشت شبکه آبیاری در سال زراعی مبنا در جدول ۱ آمده است.

تحقیق حاضر در قالب ۵ گزینه شامل: گزینه ۱ (شرایط موجود با حجم آب تامین شده ۲۷۴/۸ میلیون متر مکعب)، گزینه ۲ (شرایط موجود بهینه شده با نرم افزار LINGO با حجم آب تامین شده ۲۷۴/۸ میلیون متر مکعب)، گزینه ۳ (تنش ۲۰ درصد با حجم آب تامین شده به ۲۱۹/۸۴ میلیون متر مکعب)، گزینه ۴ (تنش ۳۰ درصد با حجم آب تامین شده به میزان ۱۹۲/۳۶ میلیون متر مکعب) و گزینه ۵ (تنش ۴۰ درصد با حجم آب تامین شده به میزان ۱۶۴/۸۸ میلیون متر مکعب) انجام شد. تعیین نیاز آبی گیاهان با استفاده از داده های هواشناسی با آمار بلند مدت ۳۰ ساله (۱۳۶۰ الی ۱۳۸۹) و نرم افزار CROPWAT8 انجام گردید.

عملکرد بالقوه

بنظور برآورد پتانسیل تولید محصولات از فرمول های زیر استفاده گردیده است (۳):

الف- وقتی که $ym > 20$ کیلوگرم در هکتار در ساعت باشد، مقدار عملکرد بالقوه Ym بر حسب کیلوگرم در هکتار در دوره رشد از رابطه زیر بدست می آید :

$$Ym = CL \times CN \times CH \times G [F(0.8 + 0.01ym)yo + (1 - F)(0.5 + 0.025ym)yc] \quad (1)$$

ب- وقتی که $ym < 20$ کیلوگرم در هکتار در ساعت باشد، مقدار Ym بر حسب کیلوگرم در هکتار در دوره رشد از رابطه زیر بدست می آید:

$$Ym = CL \times CN \times CH \times G [F(0.5 + 0.025ym)yo + (1 - F)(0.05ym)yc] \quad (2)$$

جدول ۲- سرعت تولید (ym) بر حسب کیلوگرم در هکتار در ساعت برای گروهی از گیاهان و میانگین درجه حرارت

Table 2- The among of ym for a group of plants according to the average temperature

Crops	The average of temperature								میانگین درجه حرارت
	5	15	20	25	30	35	40	45	
(Cold 1) خنک ۱	5	20	20	15	5	0	0	0	
(Warm 1) گرم	0	15	32.5	35	35	32.5	5	0	
(Cold 2) خنک ۲	0	45	65	65	45	5	0		
(Warm 2) گرم	0	5	65	65	65	45	45	5	

جدول ۳- مقدار Y_m برای الگوی کشت شبکه آبیاری دشت قزوین (کیلوگرم در هکتار)
Table 3- The among of Y_m of cultivation pattern in Qazvin irrigation network (Kg/ha)

(Crop)	محصول	G	CL	CN	CH	Y_m
	کلزا	2525	0.5	0.5	0.3	4000
	نخود	113	0.5	0.5	0.3	3200
	گندم	240	0.5	0.6	0.4	5200
	جو	230	0.5	0.6	0.4	4527
	بونجه	230	0.5	0.6	0.6	17485
	سیب زمینی	140	0.5	0.55	0.65	42000
ذرت علوفه ای		140	0.5	0.55	0.75	55000
Corn						
	گوجه فرنگی	135	0.5	0.6	0.35	45000
Grain corn		155	0.5	0.5	0.4	9370
	لوبیا	110	0.5	0.5	0.3	2911
Sugar Beet		165	0.5	0.6	0.4	40000
	سیب	365	0.5	0.55	0.55	15346
Grape		365	0.5	0.55	0.4	10194

و تعرق پتانسیل باشد ($ET_a/ET_m < 1$) در این صورت Y_a/Y_m شده و مقدار آن نسبت به ET_a/ET_m به صورت خطی که شیب آن مناسب با K_y است، تغییر می‌کند. مقدار K_y بسته به واریته، گونه گیاهی، روش آبیاری و مدیریت آن و مرحله رشد وقتی که کمبود تبخیر و تعرق تحمیل می‌شود، تغییر می‌کند (جدول ۴).

: فاکتور حساسیت محصول به کم آبی و n : مراحل مختلف رشد محصول و n تعداد کل مراحل رشد محصول می‌باشد.
اگر تبخیر و تعرق واقعی برابر تبخیر و تعرق پتانسیل باشد ($Eta=ETm$) در نتیجه مقدار محصول پتانسیل برابر با مقدار محصول واقعی خواهد شد. اما اگر تبخیر و تعرق واقعی کمتر از تبخیر

جدول ۴- ضریب واکنش عملکرد محصول به آبیاری (K_y) مربوط به الگوی کشت منطقه (۱)
Table 4- Yield response factor to irrigation (K_y) related to region cultivation pattern

محصول crop	مراحل توسعه محصول				
	اولیه Initial	توسعه محصول crop development	اواسط فصل Middle season	اواخر فصل Late season	زمان برداشت Harvest time
Wheat گندم	0.7	0.13	0.6	0.5	0.1
Pea نخود	0.2	0.33	0.9	0.7	0.2
Grain Corn ذرت دانه ای	0.12	0.28	1.5	0.5	0.2
Tomato گوجه فرنگی	0.12	0.28	1.1	0.8	0.4
Sugar Beet چغندر	0.12	2	1.3	0.36	0.12
	Barley جو	0.7	0.13	0.6	0.1
	Alfalfa بونجه	0.07	0.7	1.1	1.1
	Canola کلزا	0.07	0.13	1.1	0.75
	Potato سیب زمینی	0.45	0.8	1	0.7
	Bean لوبیا	0.07	0.13	1.1	0.75
Forage Corn ذرت علوفه ای	0.12	0.28	1.5	0.5	0.2
	Apple سیب	0.5	1	1	0.85
	Grape انگور	0.6	0.75	1	0.7

دشت قزوین با رویکرد سود آوری کل شبکه تدوین شده است لذا تولید محصول بعنوان یک فاکتور بسیار مهم در کسب حداقل سود

تابع هدف در مدل تابع هدف در مدل بهینه سازی تهیه شده برای شبکه آبیاری

واقعی به پتانسیل هر محصول می‌باشد. هزینه آب بهاء بر اساس دستور العمل‌های شرکت آب منطقه‌ای استان برابر با ۳ درصد کل قیمت فروش محصول می‌باشد از طرفی میزان سود خالص محصولات زراعی استان بر اساس آمار اخذ شده از آمار نامه وزارت جهاد کشاورزی بطور متوسط برابر با ۵۰ درصد کل قیمت فروش می‌باشد بنابراین می‌توان گفت میزان هزینه آب بهاء درصد سود خالص محاسبه می‌گردد در نتیجه سود خالص حاصل از تولید یک محصول مشخص با تاثیر هزینه آب بهاء بصورت فرمول ۶ درصد- $BF = BF - 0.94 \times BF$ درصد، خواهد بود (جدول ۵).

خالص محسوب می‌گردد. از این‌رو رابطه مقدار تولید با میزان آب دریافتی برای گیاه و ارزش ریالی محصول، دو فاکتور اثر گذار در مدل بهینه‌سازی تخصیص آب در شبکه می‌باشند.

تابع هدف با استفاده از برنامه نویسی در نرم افزار LINGO8 بصورت زیر بیان گردیده است:

$$MAX = \sum_{j=1}^{13} \left(\frac{Y_a}{Y_p} \right)_j \times 0.94 \times BF_j \times A_j \times Y_p j \quad (4)$$

A_j: سطح کشت اختصاص یافته به محصول *j*، Y_{pj}: پتانسیل تولید بالقوه در شرایط تامین کامل نیاز آب گیاه با فرض فراهم بودن سایر شرایط رشد، BF_j: سود خالص حاصل از تولید یک کیلوگرم محصول بدون احتساب هزینه آب بهاء و *j* (Y_a/Y_p) نسبت عملکرد

جدول ۵- میزان سود خالص بر حسب ریال به ازای تولید یک کیلوگرم محصول
Table 5- Net profit per each Rial for producing one kilogram of yield

گندم	ذرت دانه‌ای	چندرقند	کلزا	نخود	بونجه	گوجه فرنگی	کلزا	سیب زمینی	لوبیا	جو	انگور	سیب	محصول	crop
Wheat	Grain corn	Sugar beet	Canola	Pea	Tomato	Alfalfa	Potato	Forage Corn	Bean	Barely	Grape	Apple		
1500	1400	310	3500	3250	1500	1400	1300	300	4500	1350	4000	5000	BF	

بارندگی موثر اتفاق نیفتند محدودیت آب در دسترس و در صورت وقوع بارندگی موثر کمتر از مقدار پتانسیل نیاز آبی، محدودیت‌های زیر اعمال خواهد گردید:

$$\eta_{ta}(i,j) + peff(i,j) < etp(i,j) \quad (7)$$

$$\eta_{ta}(i,j) + peff(i,j) > 0.5 \times etp(i,j) \quad (8)$$

peff(i,j) مقدار بارندگی موثر در ماه مورد نظر می‌باشد که بر اساس فرمول پیشنهادی سرویس حفاظت خاک آمریکا بصورت زیر تعریف شده است:

$$peff = [p \times (125 - 0.2 \times p)] / 125 \quad (9)$$

محدودیت حداکثر آستانه کاهش محصول

با توجه به الگوی کشت شبکه آبیاری دشت قزوین وجود محصولات استراتژیک از یک سو و شرایط حاکمیتی، فرهنگی و اجتماعی بر کشاورزی شبکه تغییر الگوی کشت تقریباً ناممکن بنظر می‌رسد لذا رویکرد مدل بر توزیع بهینه آب در موقع کم آبی در سطح شبکه استوار می‌باشد و هیچ تغییری در سطح کشت و نوع محصولات ایجاد نخواهد کرد.

از این‌رو به منظور اعمال اثرات کم آبیاری بر عملکرد محصولات مختلف شبکه، محدودیت کاهش تولید به شرح ذیل لحاظ گردیده است:

$$Ya/Yp \geq 0.5 \quad (10)$$

$$Ya/Yp \geq 0.4 \quad (11)$$

Ya تولید واقعی محصول و Yp پتانسیل حداکثر تولید می‌باشد

قیودات مدل

- محدودیت آب در دسترس

محدودیت مدل که بر اساس مقدار آب در اختیارقرار داده شده برای گیاه می‌باشد. به صورت زیر بیان می‌شود:

$$\eta_{ta}(i,j) < etp(i,j) \quad (5)$$

$$\eta_{ta}(i,j) > 0.5etp(i,j) \quad (6)$$

$$SW(i) \times Esdi \times Esai = \sum_{i=1}^{12} \sum_{j=1}^{13} \eta_{ta}(i,j) \quad (7)$$

که در آن $\eta_{ta}(i,j)$ مقدار آب توزیع شده در ماه مشخص *i* برای یک محصول مشخص *j* می‌باشد $etp(i,j)$ مقدار آب توزیع شده در ماه نیاز آبی محصول می‌باشد که با توجه به نوع محصول و ماههای مختلف دوره رشد متفاوت می‌باشد با توجه محدودیت ذکر شده در بالا آستانه کم آبیاری در مدل حداکثر ۵۰ درصد در نظر گرفته شده است. $sw(i)$ حجم آب رها شده از سد طالقان در شبکه آبیاری قزوین می‌باشد. $Esdi$ راندمان انتقال و توزیع در شبکه آبیاری و $Esai$ راندمان آبیاری در مزرعه با توجه به سیستم آبیاری موجود می‌باشد.

- محدودیت حداکثر وحداقل مجموع بارندگی موثر و میزان آب توزیع شده بمنظور تعیین میزان دقیق آب تحويلی به هر محصول در الگوی کشت لازم است تا میزان بارندگی موثر نیز در ارتباط با تامین نیاز آبی گیاه نیز در نظر گرفته شود در این راستا مدل توزیع آب برای دوازده ماه سال تنظیم شده و از طرفی در برخی از ماههای سال با توجه به آنکه میزان بارندگی موثر بیش از مقدار حداکثر پتانسیل نیاز آبی گیاه می‌باشد لذا در این شرایط مقدار آب توزیع شده بر اساس دستورات شرطی صفر خواهد شد. در سایر ماهها در صورتی که

گزینه بعلت عدم تخصیص مناسب آب به محصولات شبکه، علیرغم تامین و توزیع بیشترین حجم آب نسبت به سایر گزینه‌ها درآمد خالص فقط از گزینه ۵ بیشتر بوده است.

تابع عملکرد در گزینه ۲ (بهینه‌سازی تخصیص آب در شرایط کنونی): با توزیع مناسب آب، تنش واردہ به محصولات بر اساس مدل بهینه‌سازی به کمترین مقدار خود رسید و میزان عملکرد نسبی محصولات در این گزینه در مقایسه با گزینه ۱ بطور قابل ملاحظه‌ای افزایش یافت. در این گزینه اکثر محصولات، عملکردی برابر با عملکرد بالقوه داشته و فقط محصول جو بدلیل سود خالص پائین و ضریب حساسیت کمتر به تنش نسبت به سایر محصولات عملکرد نسبی ۵۴ درصد داشت.

تابع عملکرد در گزینه ۳ (با اعمال ۲۰ درصد تنش آبی): با بروز تنش آبی بیشتر و بر اساس نتایج خروجی مدل بهینه‌سازی، کاهش عملکرد در محصولات نخود و چغندر قند اتفاق افتاد بطوریکه تنفس به گزینه ۲ این دو محصول ۵۰ درصد کاهش عملکرد داشته و محصول جو نیز کاهش عملکرد ۴۴ درصد را تجربه کرد.

تابع عملکرد در گزینه ۴ (با اعمال ۳۰ درصد تنش آبی): در این گزینه گندم بعنوان محصولی که ۶۶ درصد سطح کشت شبکه را به خود اختصاص داده با کاهش عملکرد ۵۰ درصدی مواجه گردید در حالیکه محصولاتی مثل یونجه، گوجه فرنگی، سیب زمینی و محصولات باقی کاهش محصولی را نشان ندادند. بیشترین کاهش عملکرد در این گزینه نسبت به گزینه ۳ مربوط به گیاه کلزا با ۳۸ درصد کاهش در تولید بود.

تابع عملکرد در گزینه ۵ (با اعمال ۴۰ درصد تنش آبی): در این گزینه با توجه به اعمال حداکثر تنش ممکن در شبکه بجز محصولات باقی، سیب زمینی و گوجه فرنگی با نسبت عملکرد برابر ۱ و یونجه با نسبت عملکرد ۹۶ درصد سایر محصولات در حداکثر آستانه کاهش محصول قرار گرفتند و دارای عملکرد نسبی ۴۰ درصد بودند. بیشترین کاهش عملکرد در این گزینه نسبت به گزینه ۴ مربوط به ذرت علوفه‌ای با ۳۳ درصد کاهش در تولید بود.

نتیجه‌گیری کلی

سناریوهای مختلف بروز تنش در شبکه آبیاری نشان داد که محصولاتی همچون گوجه فرنگی، سیب زمینی و یونجه دارای کمترین میزان تغییرات در میزان تولید واقعی به حداکثر تولید پتانسیل می‌باشند و نسبت عملکرد در محصول جو نیز در تمامی گزینه‌ها اختلاف معناداری از خود نشان نداد. در تمامی گزینه‌ها محصول گوجه فرنگی با شاخص بهره‌وری اقتصادی آب ۳۰۲۹ ریال بر متر مکعب بیشترین و چندر قند در گزینه‌های ۲ تا ۵ به ترتیب با شاخص بهره‌وری ۴۷۹، ۳۱۰، ۳۰۷ و ۲۶۸ ریال بر متر مکعب کمترین شاخص

محدودیت تولید بیشتر از ۵۰ درصد در شرایط گزینه‌های ۱، ۲، ۳، ۴ در نظر گرفته شده است و محدودیت ۴۰ درصد تولید نیز تنها برای شرایط گزینه ۵ درنظر گرفته شده است.

شاخص بهره‌وری اقتصادی آب^۱: NBPD: شاخص بهره‌وری آب عبارت است از مقدار سود حاصل شده به ازای مصرف یک متر مکعب آب در یک محصول مشخص که بصورت مترمکعب/ریال بیان می‌گردد.

نتایج و بحث

بررسی تابع عملکرد محصولات شبکه تحت سناریوهای مختلف بهره‌برداری

تابع هدف در مدل بهینه‌سازی تهیه شده برای شبکه آبیاری داشت قزوین با رویکرد سود آوری کل شبکه تدوین شده است لذا تولید محصول بعنوان یک فاکتور بسیار مهم در کسب حداکثر سود خالص محسوب می‌گردد. از اینرو رابطه مقدار تولید با میزان آب دریافتی برای گیاه و ارزش ریالی محصول، دو فاکتور اثر گذار در مدل بهینه سازی تخصیص آب در شبکه می‌باشند.

همانگونه که اشاره شد با اعمال تنش آبی و عدم تامین کافی مقدار آب مورد نیاز، عملاً با کاهش محصول روبرو خواهیم شد، بطوریکه بر اساس روابط موجود محصولات با ضریب حساسیت بالا با کاهش محصول بیشتری مواجه خواهند شد. البته با توجه به نوع تابع هدف محصولی که سود آوری بیشتری دارد با تنش کمتری مواجه می‌شود تا کاهش محصول کمتری داشته باشد. بر اساس نتایج خروجی مدل تهیه شده توزیع آب در شبکه آبیاری قزوین، حجم بهینه آب تخصیص یافته بصورت ماهیانه به محصولات شبکه در سناریوهای مختلف تنش کم آبی به دست آمده واژ طریق تابع عملکرد، نسبت عملکرد محصول در طی یک فصل زراعی محاسبه گردید (جدول ۵). لازم به ذکر است به علت عدم وجود آمار دقیق از حجم اختصاص یافته آب به محصولات شبکه در گزینه ۱ در گزینه مذکور به آمار دریافتی در رابطه با میزان عملکرد محصولات اکتفا گردیده است (آمار و اطلاعات داخلی سازمان جهاد کشاورزی استان قزوین). نسبت مقدار عملکرد به عملکرد بالقوه (Ya/Yp) و شاخص بهره‌وری اقتصادی آب در محصولات کشت شده به ترتیب در جدول ۶ و ۷ آمده است.

تابع عملکرد در گزینه ۱ (در شرایط فعلی بهره‌برداری): با توجه به عدم توزیع بهینه آب در سطح شبکه، محصولات سیب و سیب زمینی بیش از ۶۰ درصد کاهش محصول از خود نشان دادند و چغندر قند و ذرت دانه‌ای نیز بیشترین میزان عملکرد نسبی را دارا بودند. در این

بهره‌وری را دارد بنابراین در شرایط تنفس آبی اولویت توزیع آب در کلیه گزینه‌ها با محصول گوجه فرنگی و در نهایت با چند قند می‌باشد.

جدول ۶- نسبت مقدار عملکرد به عملکرد بالقوه (Ya/Yp) در محصولات کشت شده در شبکه آبیاری

Table 6- The ratio of actual yield to potential yield (Ya/Yp) in different options of water stress

محصول crop	گزینه ۱ Option 1	گزینه ۲ Option 2	گزینه ۳ Option 3	گزینه ۴ Option 4	گزینه ۵ Option 5
Wheat	0.6	0.86	0.55	0.5	0.4
Grain Corn	0.96	0.94	0.63	0.5	0.4
Sugar Beet	0.98	1	0.5	0.5	0.4
Canola	0.88	1	1	0.62	.41
Pea	0.43	1	0.5	0.5	0.4
Tomato	0.87	1	1	1	1
Alfalfa	0.61	1	1	1	0.96
Potato	0.39	1	1	1	1
Forage Corn	0.89	1	1	0.73	0.4
Bean	0.4	0.86	0.69	0.5	0.41
Barley	0.52	0.54	0.54	0.5	0.41
Grape	0.8	1	1	1	1
Apple	0.38	1	1	1	1

جدول ۷- شاخص بهره‌وری اقتصادی آب در محصولات کشت شده در شبکه آبیاری (مترمکعب/هزار ریال)

Table 7- Water productivity coefficient in different options of water stress

محصول crop	گزینه ۱ Option 1	گزینه ۲ Option 2	گزینه ۳ Option 3	گزینه ۴ Option 4	گزینه ۵ Option 5
Wheat	0.584	1.096	1.196	1.400	1.599
Grain Corn	1.184	0.570	0.470	0.400	0.356
Sugar Beet	0.689	0.479	0.310	0.307	0.268
Canola	1.535	1.633	1.633	1.830	2.360
Pea	0.837	0.916	0.813	0.813	0.773
Tomato	2.978	3.029	3.029	3.029	3.029
Alfalfa	0.848	0.920	0.920	0.920	0.898
Potato	1.616	2.531	2.531	2.531	2.531
Forage Corn	1.384	0.869	0.869	0.786	0.570
Bean	0.816	1.050	1.091	1.066	1.046
Barley	0.459	1.564	1.564	1.600	1.664
Grape	2.561	2.920	2.920	2.920	2.920
Apple	1.526	3.661	3.661	3.661	3.661

داشت. نتایج تحلیل مدل بهینه‌سازی نشان دهنده آن است که اثرات خشکسالی را با اعمال مدیریت هدفمند و بهینه در تخصیص آب می‌توان جبران نمود به نحوی که میزان درآمد کلی شبکه در هریک از سناریوهای مختلف بروز تنفس از درآمد خالص شبکه در شرایط کنونی کمتر نشود.

در کلیه گزینه‌ها گیاهان گندم، جو، کلزا در رابطه با شاخص بهره‌وری دارای سیر صعودی می‌باشند گیاهان ذرت دانه‌ای و چند قند نیز در تمامی گزینه‌ها یک روند نزولی را در رابطه شاخص بهره‌وری دارا می‌باشند. بررسی شاخص آب-تولید بیانگر آن است که در صورت رعایت دستور العمل بهره‌برداری بهینه‌سازی شده قابلیت افزایش تولید و به دنبال آن قابلیت ارتقاء درآمد کلی شبکه را خواهد

منابع

- 1- Consulting Engineers of Pandam. 2007. The reviewed studies of Qazvin irrigation network, Volume 2.
- 2- Dai Z.Y., and Li Y.P. 2013. A multistage irrigation water allocation model for agricultural land-use planning under uncertainty, *Agricultural Water Management*, 129: 69– 79
- 3- Doorenbos J., and Kassam A.H. 1979. Yield response to water, *FAO Irrigation and Drainage*, Paper No. 33, FAO, Rome, Italy. 193 pp.
- 4- Homaunifar M., and Rastegari pour F. 2010. Water allocation of Latian dam between different crops under uncertainty, *Journal of Agricultural Economics and Development*, 24(2):259-267. (in Persian with English abstract)
- 5- Khashei Siuki A., Ghahraman B., and Kouchakzadeh M. 2013. Application of agriculture water allocation and management by PSO optimization technic (Case study: Nayshabur Plain), *Journal of Water and Soil*, 27(2):292-303. (in Persian with English abstract)
- 6- Kiafar H., Sadradini A.A., Nazemi A.H., and Sanikhani H. 2011. Optimal water allocation for Sufi-chay irrigation and drainage network in East Azerbaijan province of Iran using genetic algorithm, *Journal of Irrigation and Water Engineering*, Year II, No. 5, p.52-61. (in Persian with English abstract)
- 7- Montazar A.A., and Lotfi M. 2008. Development and application of programming model of optimized cropping pattern and allocation of water resources in irrigation networks, *Iranian Journal of Irrigation and Drainage*, 2(1): 93-108. (in Persian with English abstract)
- 8- Rabie R., Honar T., and Kazemi A.R. 2013. Optimal, Simultaneous Land and Water Allocation Under Resource Limitation Conditions, Using Soil Water Balance (Case study of Doroudzan Dam Irrigation and Drainage Network). *Iranian Journal of Irrigation and Drainage*, 7(2):159-166. (in Persian with English abstract)
- 9- Reddy M.J., and kumar D. 2007. Multi-objective particle swarm optimization for generating optimal trade-offs in reservoir operation. *Hydrological Processes Journal*, 21(21): 2897–2909.
- 10- Varlev I., Dimitrov P., and Popova Z. 1996. Irrigation scheduling for conjunctive use of rainfall and irrigation based on yield-water relationships. In: *Irrigation Scheduling: From Theory to Practice*, Proceedings ICID/FAO Workshop, Sept. 1995, Rome, Water Reports No. 8, FAO, Rome.

Optimization of Water Allocation between Different Crops in Water Stress Conditions in Qazvin Irrigation Network

M. Mohammad Khani¹ · M. Karimi^{2*} · A. Gomrokchi³

Received: 16-08-2015

Accepted: 11-04-2016

Introduction: Evaluations show the necessity of using optimization models in order to determine optimal allocation of water in different water conditions. Its use can be proposed according to developed model abilities in this study in order to optimize water productivity and provide sustainable management and development of water resources over irrigation and drainage networks. Basic needs of the earth growing population and limitation of water and soil resources remind necessity of optimal use of resources. World's more than 280 million hectare lands are covered by irrigation networks (Khalkhali et al., 2006). The efficiency of most projects is between 30-50 percent and studies show that performance of most irrigation and drainage networks is not desirable and they have not achieved their aims. Hirich et al. (2014) Used deficit irrigation to improve crop water productivity of sweet corn, chickpea, faba bean and quinoa. For all crops, the highest water productivity and yield were obtained when deficit irrigation was applied during the vegetative growth stage. During the second season 2011 two cultivars of quinoa, faba bean and sweet corn have been cultivated applying 6 deficit irrigation treatments (rainfed, 0, 25, 50, 75 and 100% of full irrigation) only during the vegetative growth stage, while in the rest of a crop cycle full irrigation was provided except for rainfed treatment. For quinoa and faba bean, treatment receiving 50% of the full irrigation during the vegetative growth stage recorded the highest yield and water productivity, while for sweet corn applying 75% of full irrigation was the optimal treatment in terms of yield and water productivity. Moghaddasi et al. (2010) worked examines and compares this approach with that based on the optimization method to manage agricultural water demand during drought to minimize damage. The results show that the optimization method resulted in 42% more income for the agricultural sector using the same amount of water allocated in the 1999 drought. This difference emphasizes the importance of water allocation with respect to growth stages rather than simply cutting allocations on an equitable basis to combat water scarcity. However, managing the system using the optimization method is more complex and requires a new framework and planning to make it operational.

Materials and Methods: Qazvin irrigation network in Qazvin province is located in 150 km West of Tehran, between 36° 20' north latitude and 49° 40' east longitude and 36° 00' north latitude and 50° 35' east longitude. Net water requirement of cultivated crops in the irrigation network is 109.798 million m³. According to the total efficiency of the irrigation network, an impure water requirement of cultivated crops will be 304.994 million m³. The inlet water from Taleghan dam into irrigation network is 274.8 million m³ that compared to impure water requirement decrease 10%. The current study was conducted in 5 options, including: option 1 (current conditions and supplied water volume of 274.8 million m³), option 2 (optimized current conditions using LINGO software and supplied water volume of 274.8 million m³), option 3 (30% water deficit and supplied water volume of 192.36 million m³), option 5 (40% water deficit and supplied water volume of 274.8 million m³). Water requirement of crops is determined using meteorological data with 30 years long term statistics and CROPWAT8 software.

Results and Discussion: Studying different scenarios of water deficit in network shows that products such as tomatoes, potatoes and alfalfa have the least changes in real production to potential production and yield ration in barely did not show significant difference in all options. In all of the options, tomatoes with water productivity indicator of 3029 rials/m³ have the maximum productivity index and sugar beets with water productivity indicator in options 2 to 5 as 479, 310, 307 and 268 rials/m³, respectively has the minimum productivity index. Therefore, in water deficit conditions, the priority of water distribution in all options is for tomatoes and the last priority for sugar beets. In all of the options, wheat, barley and canola ascend in productivity index and corn and sugar beets descend in productivity index.

1 - Master student of Irrigation and Drainage, Tehran Sciences and Research University

2 and 3- Members of Scientific Board (Research Lecturers) of Agricultural Engineering Research Department, Khorasan Razavi Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, AREEO, Mashhad, Iran

(*-Corresponding Author Email: Karimi.irri@gmail.com)

Conclusion: Studying water- production index shows that considering instructions will result in optimal productivity that in turn will increase production and network total income. Optimal model results show that drought effects can be satisfied with optimal and targeted management in allocating water, so that network total income has not reduced in stress occurrences compared to network net income. Optimization method in model development has been selected according to aim of model and it is proposed that model results to be assessed by non- linear optimization methods. It is proposed that, different scenarios of climate are studied in region according to climate changes and optimal allocation of water is prepared according to the effect of these scenarios on temperature increase, raining decrease and products water need increase in present cultivation method. For model efficiency increase, it is proposed that using neural networks capabilities, intelligent prediction of the input discharge to the network is done and the possibility of comprehensive management and timely combining of network with water allocation optimal model is provided.

Keywords: Deficit irrigation, Optimum conditions, Qazvin Irrigation network, Water distribution